

Haosul mutilărilor arhitecturii rezidențiale colective urbane

Diana Andonovici

Universitatea Tehnică a Moldovei

Mutilarea arhitecturii rezidențiale colective din or. Chișinău devine din ce în ce mai agresivă și greu de controlat. Din punct de vedere social fenomenul prezintă organizarea confortului de locuire a familiei în cadrul locuințelor colective cu îmbunătățirea habitatului pentru diverse tipuri de familii. Extinderea spațiului util are loc cu încălcarea normelor de asigurare cu locuință în fondul locativ vechi, insuficient ca spațiu vital (norma actuală de asigurare constituie 12-15 m.p.), iar fondul locativ vechi prevedea 6 m.p. pentru o persoană. Extinderea apartamentului și spațiile noi obținute oferă o locuire mai decentă, necesară pentru diverse activități la domiciliu: de lucru, studiu, hobby, joacă, odihnă, alimentație etc. Aceste extinderi ameliorează climatul familiar și situația demografică, însă efectul negativ al intervențiilor neautorizate în arhitectura clădirilor declanșează divergențele dintre tipul de apartament și mărimea numerică a familiei, dintre mentalitatea individualistă cu privire la mediul privat și locuirea în locuințe colective.

Modificarea locuinței urbane în spirit tradițional se regăsește în arhitectura vernaculară cu tendințe de ruralizare a arhitecturii urbane. Din punct de vedere spațial-volumetric și al arhitecturii ca artă vizuală, locuința, individuală sau colectivă, este proiectată ca un imobil bine definit și încheșat compozițional. Rezultatul intervențiilor în structura și forma arhitecturală, prin metode artisanale și bastarde, ajunge la expresii extrem de iraționale, ce creează un haos vizual. Cele mai răspândite intervenții în arhitectura blocului cu locuințe colective le reprezintă anexele, prin care sunt asigurate intrări separate în unele apartamente, organizarea mansardelor, umplerea golurilor logiilor, închiderea/creșterea proeminențelor și balcoanelor, remodelări ce conduc la încălcarea ordinii compoziționale a imobilelor.